

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotione boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De inuocatione Angeli custodis Sanctorum. Cap. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77843)

eos fufas, audire, & noſtra deſideria ad eorum auxilium implorandum directa cognoscere, conſtans omnium Catholicorum ſententia eſt. Siue illa, eadem viſione qua Deū intuentur, videant, quod verſimilius eſt, & dictis Patrum conformius, ſiue particularibus reuelationibus ſibi à Deo factis cognoscant, quod ab hac ſimplici tractatione alienum eſt. Certè Bernardus ſic ait: Et verè quid opus eſt ſcalis tenentiam ſolum? Creatura cœli illa eſt, præſtò habens per quod potiùs iſta intueatur. Vider Verbum, & in Verbo facta per Verbum: nec opus habet ex his, quæ facta ſunt, factoris notitiam mendicare. Neque enim vt vel ipſa nouerit, ad ipſa deſcendit, quæ ibi illa videt, vbi longè meliora ſunt quàm in ſeipſis. Et Gregorius quodam loco de Angelis, & alio loco de ſanctis beatis ait:

Quia illic omnes communi claritate Deum conſpiciunt, quid eſt quod ibi nesciant, vbi ſcientem omnia ſciunt? Et Auguſtinus, Multum intereſt inter cognitionem rei cuiuſque in verbo Dei, & cognitionem in natura eius, vt illud meritò ad diem peccinet, id eſt ad notitiam, qua res in Deo videtur; hoc ad veſperam. Hæc illi Patres. Quod & ex ipſa natura ſtatus beatorum colligitur. Illis namque nihil de eſſe poſſe eorum quæ ad ſœlicem fortem ipſorum neceſſaria, à ſapiente iudicabitur: aliquid profeſſò deſiceret, ſi iuxta regem poſiti, preces ipſas orantium ignorarent, vota nescirent, & eiſdem impetrando & ſupplicando pro eis nullum remedium aſſerrent.

Virgo igitur Beata (vt nunc de illa loquamur) noſtras preces audit, noſtras lacrymas videt, noſtra vota & deſideria cognoscit. Quis ergo non genuſclectat ante illam, & quanta poterit reuerentia illam veneretur, ab eaque non tam verbis quàm affectibus & deſideriis poſtulet ſuarum miſeriarum remedia, ſuarum tentationum victoriam? Tu igitur qui ſanctæ Virginis amore teneris, & erga eam grati diuis affectu tangeris, in aliqua hora veſperæ aut noctis intra cubiculum mentis tuæ, & clauſo oſtio omnibus terrenis & curis & cogitationibus, ora matrem tuam, & ipſa quæ videt in abſcondito, reddet tibi.

Sic autem eam inuocabis. Primò, ipſam Bearam Virginem, vt decet, magnificis titulis exalta. Voca eam Mariam ſanctiſſimam, puriſſimam, prudentiſſimam. Voca eam Reginam Angelorum, Imperatricem hominum, Dominam omnium creaturarum, Matrem Dei veriſſimam, Matrem peccatorum miſericordiſſimam, & aliis ſimilibus titulis eam inuocando tuorum deſideriorum exauditionem poſtulaſ. Deinde tuas illi miſerias, tuam paupertatem, nuditatem, infirmitatem, puſillanimitatem, vulnera, & plagas aperies, & vt ea ad miſerationem aſpiciat, impenſè depoſces. Poſtea de ipſius Virginis bonis gaudebis, quòd ſcilicet fuerit in Dei Matrem electa, ab omni peccato etiam originali præſeruata, tot virtutibus, tot donis, & prærogatiuis, tot diuinis reuelationibus, & conſolationibus affecta, & ſuper choros Angelorum exaltata. Tandem ab hac miſericordiæ Matre hæc ſuo ordine petes.

Petes inquam primò, vt impetret tibi à filio ſuo ſingularem affectum deuotionis erga eandem Virginem; vt eam in Dominam & Matrem habeas, vt ipſa te in ſeruum & filium agnoſcat.

Secundò, vt impetret tibi plenam remiſſionem omnium peccatorum, veriſſimam deſtinationem eorum, & dignos in hac vita pœnitentiæ fructus, & vt poſſis dignè ſatiſfacere pro eis.

Tertiò, magnum ſpiritum mortificationis, iudicij, & voluntatis, leniſſimum, & paſſionum, elongationem intellectu & affectu ab omnibus creaturis, & victo-

riam tentationum, à mundo, à diabolo, & à carne prouenientium.

Quartò, augmentum fidei, certam ſpem, perfectam charitatem, veram in Dei voluntate religionem, mentis ſerenitatem, & pro receptis à Deo beneficiis gratitudinem.

Quintò, Feruorem in diuinis obſequiis, rectitudinem intentionis, & in omnibus circumſpectionem.

Sextò, Donum orationis, donum habendæ ſemper præſentiæ diuinæ, obedientiam ad ſuperiores, affabilitatem & manſuetudinem ad fratres.

Septimò, Magnanimitatem, patientiam in aduerſis, manſuetudinem in iniuriis, conſtantiam in bonis propoſitis adimplendis.

Octauò, Paupertatem, caſtitem, humilitatem, atque eius comites inſeparabiles, modeſtiam & ſilentium.

Nonò, Vt talentis tibi à Domino prærogatis, qualia ſunt literæ, ingenium, & cætera huiuſmodi, Domino famuleris, cedantque ſemper in gloriam Dei proximoꝝque ſalutem.

Decimò, vt reuerenter, deuotè, & fructuoſè ſacrum Miſſæ ſacrificium celebres, vel ad ſacram communionem accedas, vt eo miniſterio occuperis, in quo Domino acceptior ſis futurus, & vt auxilium efficaciſ conſequaris ad bene ſatiſfaciendum huic muneris, in quo nunc occuparis.

Vndecimò, Tandem petes perfeuerantiæ donum, ſœlicem & ſanctam mortem, & auxilium in tremendo iudicio.

Ex his ergo punctis, aut ex aliis ſimilibus poteris formare orationem tuam ad Virginem, ita vt coram ea ſaltem per aliquam breuem morulam (nam hæc pro ratione affectus, & contrahi & protrahi poterunt) cor tuum effundas, & dona ad ſanctè viuendum neceſſaria, tibi dari depoſcas. Crede mihi, frater, in hoc exercitio magna eſt utilitas, & ſub hac ſimplicitate verborum ingens latet fructus. Nam benigna mater noſtra occaſiones quaerit dicandi nos, & ad magnam virtutem prouehendi. Eſt autem illi magna exercendæ liberalitatis occaſio, ſi quotidie, vt pauperes & egeni, in conſpectu eius appareamus, & miſerias noſtras aperientes, dona fiducialiter poſtulemus.

De inuocatione Angeli cuſtodis, & Sanctorum.

CAPVT VI.

BEATA Virgo Maria Mater noſtra eſt ſic enim eam audacter appellamus, quia Dominum cruci affixum dicentem Ioanni, Ecce Mater tua,] & in eo omnibus nobis eadem verba proferentem, audiuiſimus. Angeli autem & ſancti ſunt aduocati noſtri, quorum eſt apud Deum noſtra negotia agere, & noſtram deſenſionem patrociniumque ſuſcipere. Sed inter Angelos, cuſtodis Angeli præcipuè eſt interuenire pro nobis, & inſtar pædagogi nos noſtræque curare. Qui ex dilectione quam erga nos habet, de omnibus nos ipſos docet, à malo retrahit, ad bonum inducit, in proſperitate moderatè deprimit, ne ſuperbiamus, in aduerſitate iuuat, ne deſperemus, viuentes comitatur, morientes tuetur, & ducem ſe ad Deum properantibus præbet. Inter Sanctos verdè illi præcipuè nobis opem ferunt, quorum dies feſtos celebramus, quorum auxilium

ſpeciali

Bern., ſer.
de conſi-
derat.

Greg. 2.
mor. c. 2.
& 4. dia-
lo. c. 33.
Aug. 4.
de gen. ad
lit. c. 23.

specialiter imploramus, & quos ex peculiaribus obsequiis apud Dominum patronos habemus.

Singulis ergo diebus, Angelus custos, & Sancti; quorum eo die Ecclesia natalitia commemorat, & alij patroni à nobis electi, vel simul, vel separatim inuocandi sunt, vt eorum patrocinis adiuti, felicitus & breuius ad perfectionem properemus. Et per hebdomadam tota curia cœlestis compellanda est, & quasi per gradus ad nostrum auxiliũ inuitanda, vt auxilio vniuersorũ beatorũ indigat, eos omnes assiduus precibus nobis propitios faciamus. Dominica ergo die, nouem Angelorũ choros: feria secunda, Apostolorum, Patriarcharum, & Prophetarum cœtus: feria tertia, Martyrum acies: feria quarta, Pontifices: feria quinta, Doctores: feria sexta, Confessores & Anachoretas: sabbato, Virgines, & Sanctas omnes inuocabis, eisque ad auxilia suã impetrationis promerenda, obsequium tuã precationis, & tuorum desideriorum manifestationem offeres. Ad quod te hortatur Bernardus, qui explicans illud: Columba mea, in foraminibus petra, in cauerna maceria. Jita ait: Cedit nempe in modum maceria mollioris pia maceries desiderio animæ, cedit pura contemplationi, cedit crebræ orationi. Denique oratio iusti penetrat cœlos. Non vtiq; aëris huius corporei sparsas altitudines veluti quodam remigio alarum suarum, instar volucris volantis scindet, aut quasi gladius acutus ipsius firmamenti solidum celsumque verticem perforabit: sed sunt cœli sancti, viui, rationales, qui enarrant gloriam Dei, qui fauorabili quadam pietate nostris se votis libenter inclinant, & sinuatis ad tactum nostræ deuotionis affectibus, in sua nos recipiunt viscera, quoties digna ad eos intentione pulsamus. Pulsantem enim aperietur. Licebit itaque vnicuique nostrum etiam hoc tempore mortalitatis cauare sibi, quacumque parte volet, cauernam superne maceria, nunc quidem Patriarchas reuifere, nunc verò salutare Prophetas, nunc inserui imitari Apostolorum, nunc Martyrum inserui choris, sed & beatorum virtutum status & mansiones à minimo Angelo, vsque ad Cherubim & Seraphim tota mentis alacritate percurtendo lustrare, prout quemque sua deuotio feret. Apud quos magis efficietur, immitte sibi spiritu prout vult, si steterit, & pulsauerit, confesum aperietur ei, & facta quasi cauerna in montibus, vel potius mentibus sancti, dum se vitro inspecunt ad pietatem, requiescet vel paululum apud illos.

Sj autem quæras, quomodo Angeli & Sancti inuocandi sunt: breuiter dico & oratione aliqua vocali ad hoc instituta, vt vox, & corpus nostrum illis se subdat, & oratione mentali, vt eisdem spiritus nostre se subiiciat. Hæc autem oratio eadem erit, quam paulò antè ad Virginem dirigendam esse protulimus. Nisi quòd, & Sanctorum titulos mutabis, quos Dei amicos, cœlestis curiæ Principes, Ecclesiæ columnas, fidelium patres, & aliis similibus nominibus poteris appellare: quæ te ad reuerentiam, ad attentionem, & ad deprecandi feruorem alliciant. Postquam verò illos laudaueris, & illis pro sanctissima vita & felici morte gratulatus fueris; supra explicatas virtutes & dona posces, quæ ideo summam præstricte sunt: quia non orationes, quæ ex libro legantur, componimus, sed aditum ad mente surgendum in Deum, & ad affectus excitandos, aperimus.

Cam. 2.
Bern. ser. 63. in Cant.

De salutando frequenter Domino, in Sacramento Eucharistia latente.

CAPVT VII.

Vt Sanctos pro ratione status sui, quo ad sanctitatem properant, & ad contortium Sanctorum festinant, quotidie inuocare assuescunt, quanta potiori ratione ipsum Dominum Sanctorum, non iam solum in celo manentem, sed in terris, & in domo eorum commorantem salutabunt? Certè mirabilis est dignatio Saluatoris, qua voluit sub Eucharistia Sacramento, in templis nostris habitare, & non aliter quam pater familiã in præcipua cella domus, nempe in Ecclesia, quæ quasi cella magna est, quia Prelatus magnus & summus rerum moderator in ea manet, ad nostrum tutamen, & regimen, & consolationem assistere. Fidelis est ille, qui opere complet, quod dixit: Ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi. Est enim nobiscum protectione sua, cum nos à malis & periculis defendit: est & presentia sua, dum apud nos sub specie panis & vini manet, & se huius vitæ comitem exhibet. Et, si ex eo, quòd Ioseph Patriarcham Dominus è carcere eripuit, dictum est: Descenditque cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit illum: quanto mirabilius nobiscum in foueam descendit, qui non tantum nos sua prouidentia protegit, sed & secundum corpus assumptum, in foueis nostris, & in luteis templis à nobis edificatis nobiscum habitare constituit?

Hæc sanè ineditatio tanti ponderis fuit in cordibus multorum Sanctorum, vt Ecclesias, in quibus Eucharistia Sacramentum asseruatur, deuotissimè frequentarent, & eas cellas proprias ad iugiter manendum efficerent. Beatus Dominicus sanctissimi ordinis Predicatorum pater, nullam ferè aliam cellam nisi Ecclesiam habebat. Qui postquam copiosis lucris animarum insisteret, in Ecclesiam se recipiebat, & ibi lectioni, orationi, gemitibus, & suspiriis se dabat. Eum ex parte multũ alij ex viris spiritibus imitari sunt, qui vt fideles serui, cum per alias occupationes licet, ad Ecclesiam, vt ad conclaue Domini sui, tota deuotione confugiunt, & ei genuflexi, aut stantes, aut si aliter non possunt, in humili scabellò sedentes assunt. Putant namque (& non decipiuntur) in templis sanctæ Ecclesiæ illud etiam Danielis impleri: Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. Et ideo presentia miscet se Angelis, vt quorum vitam imitari gestiunt, etiam societate latentur.

Ergo & tu, qui hoc beneficio presentia Domini fruens, qui eum tuæ propriæ domus habitorem agnoscis, in signum gratitudinis aliqua tempora quotidie signata habeas, in quibus ad Ecclesiam te conferas, & ad eum salutandum accurras. Et vt aliquid tibi speciale proponam, poteris Beatum Franciscum Borgiam imitari, prius Ducem Gandensem & Magnatem Hispaniæ, postea seruum Iesu Christi, & tertium nostræ Societatis Generalem, qui (vt nouitius audiui) septies quotidie se in Ecclesia Domino presentabat, & pro septem donis Spiritus sancti, hanc, quam subiungam, orationem fundebat.

- 1. In honorem sanguinis effusi in Circuncisione, & petebat donum sapientiæ, & virtutem castitatis.
- 2. In honorem sanguinis effusi

in orto,

Math. vii. 10.

Sanp. 10. 13. 14.

Lib. 3. vii 14. c. 12.

Daniel. 7. 10.

De Eucharistia
Tom. 1.